

ЗОРНИЦА

СЕДМИЧЕНЬ ВѢСТНИКЪ.

Зорница ся издава всяка Петък. Цѣла-та за една година е с един бѣло меджидиев и золотина, а за шестъ зелена при четвърти отъ бѣло меджидиев. Сложено-гравирани на турски, Иламки, Пруски и Руски и на Французски на Редакторъ-то въ Американ Хана изъ Народъ.

Година 1.

ЦАРІВРАДЪРЪ, ПЕТЪМЪ, АВГУСТЪ 6, 1856.

БРОЙ 32.

ЕСТЕСТВЕНИИ-ТЬ НАУКЫ ОПРОВЕРГАВАТЬ ЛИ БІБЛІЙ-ТЬ?

3.

Въ послѣдни-ть си дни бѣзъ най-ноказаныхъ че естествени-ть науки не доказаватъ нищо противъ на учени-ти на самі-тѣ Евангелия. Евангелие-ти, обаче, утверждаватъ истин-ть на Вѣтъхъ-ти Заповѣти, които ся говори ишо че за естествени-ть съѣтъ, спр. за съѣтвorenіе-ти на съѣтъ-ти и за нача-ло-то на човѣчествъ-ти родъ, и зато тѣмъ тѣба изъследуватъ да ли естествени-ть науки опровергватъ кои-да е книга отъ Біблій-ти.

За да можемъ да рѣшимъ този въпросъ, трѣба да тъкумувамъ право и Біблій-ти и естеств-то, заподътъ яко да тъкумувамъ криво или Біблій-ти и естеств-то, то тъкоже да ся видимъ ся да противорѣбатъ безъ да имъ, обаче, сѫднишко противорѣбие между тѣхъ.

Нужданъ е ини-нѣръ да тъкумувамъ право Біблій-ти; но отъ сѫдниш-ти причини въ явно то не е лесна работа.

1. Біблій-ти е съставена отъ много видове книги — историчесъ, поетичесъ, пророчесъ и пр. и всекъ отъ тѣхъ ся тъкумувамъ да ся тъкумувамъ по правиламъ на частично-то си съчиненіе. Човѣци-ть че частъ заблуджаватъ, човѣкъ тѣлкуватъ една постъективска или пророчес-ска книга како историческая, и обратно.

2. Біблій-ти ся занимава съ много дѣлъвии проблемъ и высоки науки; ти-ти за Уча и Несътвореніи-ти. Историчъ на всички-ти ища, за сътвореніе-то на човѣци-ти че заблуджаватъ, и на Прѣмъръ-ти и пр. Тѣзи проблемъ можно ся произвѣс-ти отъ ини-ти съѣти съна, и ся това ишь често падамъ въ заблудежданіе като ся стравява, да ги тъкумувамъ.

3. Біблій-ти роскаства тѣль въного ища съ тѣвъдъ налож-думы. Всички-ти ю книги заседо съставляватъ единъ срѣденъ токъ, които всички може да имъ и да прочете, но при това колко учени той съѣдъ!

Понекъ Біблій-ти не излага учени-ти си надъто по ги скратка колкото е възможно, не е чудно че човѣци-ть често заблуджаватъ като ги тѣлкуватъ.

4. Біблій-ти не е единъ философическа книга писана за иѣкъ научно общество, но та е писана за всички-ти народы, образованы и необразованы, и за всички-ти човѣчъ учени и наѣсъ-жи; и та не е писана да ги учи отъ естествени-ти науки, но да ишь отъ спасителни-ти науки. Затова, когда Біблій-ти е писала да каже ишь за естествени-ти съѣтъ, та не е можда да говори съ научни точности, заподътъ на тѣзъ случаи необразованы-ти и неучени-ти щѣзъ да якъ от-

хвѣрятъ или като иенонитъ или като иенопитъ. Да приложимъ че Біблій-ти бѣше описанъ сътвореніе-то на съѣтъ-ти, като шынгънъ-ти астрономъ излагатъ разни-ти си теории за съѣтъ-ти и образование-ти на ишетъ-ти, или като ишнинъ-ти геология описватъ обширни-ти геологическъ періодъ, тогава какъ бѣзъ моги народъ-ти, които не са знали почти нищо за астрономия или за геология да имъ прѣпѣтъ за ишнинъ-ти. Та въ тѣзъ случаи не е толкова противна на ишнинъ-ти ишь иѣзъ и уѣзъдъ, ищо тѣ щѣзъ да якъ отъхвѣрятъ изъведенъ. Затова нужно е бѣзо за Біблій-ти, като ся пази да не учи ишънъ-ти лъжънъ учени, пакъ да употребиши язъзъ понятия на ишнинъ-ти човѣчъ отъ ишнинъ-ти народъ, и да опишши язъзъ на ишнинъ-ти народъ на ишнинъ-ти човѣчъ-ти народъ, и да разбирашъ како е това, отъ което искатъ да ся спасятъ. Отъ ишнъ-ти малякъ ли? Коюто за сего — не, защото ишнъ-ти малякъ е на другъ-ти човѣкъ заблуджаватъ, икона човѣкъ тѣлкуватъ Біблій-ти, като едно астрономичъ икона или геологическо съчиненіе, и като изискватъ отъ него буквалъ точностъ науки прѣѣдѣлъ.

Отъ горючесънъ-ти причини че иди че не е чудно че човѣци-ти често ся тъкумувамъ Біблій-ти, за че иши-ти за Уча и Несътвореніи-ти. Историчъ на ишнинъ-ти ища, за сътвореніе-то на човѣци-ти че заблуджаватъ, и на Прѣмъръ-ти и пр. Тѣзи проблемъ можно ся произвѣс-ти отъ ини-ти съѣти съна, и ся това ишь често падамъ въ заблудежданіе като ся стравява, да ги тъкумувамъ. Други ся тъкумувамъ Біблій-ти, какъ че имъ само около 6,000 години откадъ Богъ Най-нѣръ е създадъ тѣль отъ иши. Естествени-ти науки ся опровергватъ тѣль тъкумъни, но ся това ги не са опровергали съмъ-ти Біблій-ти, съмъ-ти не учи дѣйствително тѣль прогрѣтилъ учени, и опровергали съмъ-ти ишъдъ проблемъ съ иѣзъ малякъ, отъ него трѣба да ся избавятъ сега. Читатели, помѣтъ това добре. Въсъ трѣба да си снесите отъ грѣхъ-ти, не си въиди-ти съѣтъ, но ся възъ съѣтъ. Заповѣти-ти Божиѣ къмъ мъсъ е да о-ставите грѣхъ-ти си, т. е. да си съмъ-ти. Ишно покаяние, обаче, не сгрупа ишно, ако не си оставите грѣхъ-ти. Човѣкъ трѣба не само да не грѣши, но и да не общава грѣхъ-ти. Грѣхъ-ти съѣтъ не само да ся изпогъдва, но и да ся напразнива и да ся изпугнатъ. Ако проблемъ човѣци-ти да изпогъдватъ това съѣтъ, съмъ, тае що изпогъдватъ че проблемъ то му е много трудно. Хъмълъ ся прилагашъ да изпогъдватъ това, но безъ да си изпогъдатъ. Може, бѣже, читатели, че и та много вѣсти ся обѣщаватъ на Бога да оставатъ грѣхъ-ти си. Може бѣ че и ти си си трудни да напричини това, и си изпогъдъ че туй дѣло е много лъжно. Ти бѣ напомнялъ да грѣшишъ, а ишъдъ ся си проблемъ лѣ-си; но таи же трѣба или да оставишъ грѣхъ-ти си наꙗни, или да погнешъ вѣчно. Тогава не възможно ли е да ся спасятъ? Читатели, изложи-ши е ако отиде при Иисуса Христъ, всесили-ти побѣдителя на грѣхъ-ти. Ап. Павелъ, които едно време гонише църквъ-ти и който подъ говорътъ на грѣхъ-ти възънѣ: «Окъсанъ ешь че-ловѣкъ-ти, които че изъ мѣса отъ това тѣло на смъртъ-ти?» Рим. 7: 24; по-послѣ каза: «Въ иенчко това прѣпо-

нѣнъ-ти, които ся маши за тъканъ-ти, ся други учени, които не са пуждани за спасеніе-то и за които Би-блій-ти споменува тѣль верата и безъ да ги излагатъ напълно.

Ика читателъ-ти да помни всекоя че човѣци-ти често прѣпѣтъ изъведенъ Біблій-ти, и че едно опровергване на иѣкъ тѣло тъкумъни на Біблій-ти е опровергване на самъ-ти Біблій. Естествени-ти науки да ся опровергватъ Біблій-ти тѣбо да опровергватъ прѣ-право-ти тъкумъни на Біблій-ти.

КАКЪ МОЖЕШЪ ДА СИ СНАСЕНЪ?

Мозина отъ читателъ-ти, вѣрою, прѣпѣтъ съ усъде: «Какво трѣба да прави за да си спасекъ? За да имъ станови-се зъсъ-ти този проблемъ, тѣ трѣба добре да разбирашъ како е това, отъ което искатъ да ся спасятъ. Отъ ишнъ-ти малякъ ли? Коюто за сего — не, защото ишнъ-ти малякъ е на другъ-ти човѣкъ заблуджаватъ, икона човѣкъ тѣлкуватъ Біблій-ти, като е съмъ възъ този съѣтъ. Въ-чина-ти малякъ е посъдѣдъ-ти и неизѣ-жъ-ти съѣдъ на грѣшникъ-ти. Оѣзъ, които постостоянтуватъ да грѣшиятъ прѣизъдано, несправимо що отиде тамъ. За сего, обаче, грѣшникъ-ти иматъ рабъ не съ иѣзъ малякъ, но съ грѣхъ-ти къмъ водъ съ иѣзъ малякъ; отъ него трѣба да ся избавятъ сега. Читатели, помѣтъ това добре. Въсъ трѣба да си снесите отъ грѣхъ-ти, не си въиди-ти съѣтъ, но ся възъ съѣтъ. Заповѣти-ти Божиѣ къмъ мъсъ е да о-ставите грѣхъ-ти си, т. е. да си съмъ-ти. Ишно покаяние, обаче, не сгрупа ишно, ако не си оставите грѣхъ-ти. Човѣкъ трѣба не само да не грѣши, но и да не общава грѣхъ-ти. Грѣхъ-ти съѣтъ не само да ся изпогъдва, но и да ся напразнива и да ся изпугнатъ. Ако проблемъ човѣци-ти да изпогъдватъ това съѣтъ, съмъ, тае що изпогъдватъ че проблемъ то му е много трудно. Хъмълъ ся прилагашъ да изпогъдватъ това, но безъ да си изпогъдатъ. Може, бѣже, читатели, че и та много вѣсти ся обѣщаватъ на Бога да оставатъ грѣхъ-ти си. Може бѣ че и ти си си трудни да напричини това, и си изпогъдъ че туй дѣло е много лъжно. Ти бѣ напомнялъ да грѣшишъ, а ишъдъ ся си проблемъ лѣ-си; но таи же трѣба или да оставишъ грѣхъ-ти си наꙗни, или да погнешъ вѣчно. Тогава не възможно ли е да ся спасятъ? Читатели, изложи-ши е ако отиде при Иисуса Христъ, всесили-ти побѣдителя на грѣхъ-ти. Ап. Павелъ, които едно време гонише църквъ-ти и който подъ говорътъ на грѣхъ-ти възънѣ: «Окъсанъ ешь че-ловѣкъ-ти, които че изъ мѣса отъ това тѣло на смъртъ-ти?» Рим. 7: 24; по-послѣ каза: «Въ иенчко това прѣпо-

бѣждване чѣрътъ тогози които ся е изълъбълъ». Рим. 8: 37. Когато Иамъ-ти остави грѣховъ-ти си и ся обѣр-ши сърдечно къмъ распяти-ти Иисуса, тогава той побѣди.

Вѣрвъ, прѣтъло, че грѣхъ-ти убива, ико и ти не го побѣдъши, той ще побѣди тебъ и ще тогуби. Понижъ че ти имъ да ся боришъ не само съ владилъ-то естество на човѣчески-ти рода, но и съ себе-то си живо сърце. Шомъ сълъдовъ-ти ся остави балъдовъ-ти си и почне сърдечно да си моли, щомъ пинецъ-ти остана чи-ни-ти си и прибѣгъ-ти отъ Христъ за помощъ, щомъ гордълъ-ти и се-опира-ти-ти си съмъ прѣдъ Бога и си моли за прѣвълъ-ти конто дохолъ отъ Бога само чѣрътъ въ Христъ, щомъ лъжъ-ти и нечестивъ-ти дѣлъ ся възее и възърне онога що е зѣлъ нещепрено, що искатъ да е грѣшникъ остана стария-ти си да си чесе самъ себе си, и прирѣ Христъ съ усъде-но и съмърено покаяни, духовни-ти бѣзъ сърца отъ наеговъ полза. Ишно-ти на човѣческо-то спасеніе скъсътъ въ оставани-то на грѣхъ-ти, а друга-ти половина въ сърдъ-чи-то и съ живъ вѣра прѣимънъ на Христъ. Но пиръ и половина никакъ не може да ся изъмъри безъ вторъ-ти.

ЧЕТЫРИ ЧУВСТВА ПРОТИВЪ ЕДНО.

Имъ иѣкъ членъцъ, които ся мнятъ за учени и че по това тѣ не прѣимъни постои не могатъ да изпогътъ съ зѣрнъ-ти си чи съмъ друго отъ тѣ-ти членъцъ-ти отъ иши. Ти по иѣкъ ся противъ и съ Слово-ти Божиѣ заподъ-ти на него ся напомни учени конто тѣ не могатъ да разбогатъ.

Единъ лѣкаръ, които бѣле безъзвѣр-никъ, ся наики да нападне единъ хри-стансъкъ проповѣдникъ и да го за-срами. Той новъзъ съ себе си иѣзъ-нина отъ свѣти-ти прѣтъди да видятъ какъ ѡсъпра проповѣдника, икона човѣ-ци-нина народа. Когато дохолъ при-прѣвъ съмъ лѣкаръ-ти го попита:

«Гостодинъ, за да спасишъ душъ ли проповѣднъшъ на хора-ти?»

И като проповѣднъшъ отговори подозрительно, той вѣсъ го попита:

«Висъдълъ ли си иѣзъ душъ, «Го-сподинъ?»

«Не съмъ,» отговори проповѣдникъ-ти.

«Не съмъ.»

«Висъдълъ ли си душъ?»

«Не съмъ.»

«Номерисълъ ли си душъ?»

«Не съмъ.»

«Устанълъ ли си иѣзъ душъ?»

«Да, благодарія Бога,» отговори проповѣдникъ-ти.

«Добре,» прѣѣзжашъ лѣкаръ-ти

«ето четири чувства против едно свидетвувате че иако душа.» Тогава проповедникът го попита: «Господине, ты ликаръ ли си?» Той отговори да.

«Виделъ ли си болки?» каза проповедникът.

«Не съмъ,» отговори лъкарът.

«Чувалъ ли си болка нюкота?»

«Не съмъ,»

«Вкусвалъ ли си болка?»

«Не съмъ,»

«Помесвалъ ли си болка?»

«Не съмъ,»

«Усещалъ ли си болка?»

«Да, усещалъ съмъ.»

«Добръ, Господине,» пръвъзъ проповедникът, «ето четири чувства против едно че иако душа. Но, Господине, ты знаеше че иако душа, и аз зная че иако душа.»

Лъкарът не можи да отговори това иако душа, и си отиде посрамен.

Единъ човекът въ Филаделфия, Америка, като говориът въ едно събрание противъ пийство-то, изръчъ слъдъцът му: «Азъ съмъ готовъ да напиракъ туя уловъ, че иако градът Филаделфия не позволява вече да си продаватъ опитните пити и че иако даде колатъ си е иакво че такъ пити минали-то години, азъ не илъвъ чеснъкъ-тъ разносъ на града, и весичъ-тъ данъци на грежданъ-тъ; че илъвъ за опустяваніе на весичъ-тъ здравъ сръбъ покъре; че иако по единъ разъ на всѣко спиромахъ помъчи и чоме иако всѣко спиромахъ и на всѣко спиротъ; че занѣйтъ весичъ-тъ разности за училищата-то; че дълъжъ да бранишъ на всѣко истино-пуждъчъ човекъ, и при всичко това азъ то спечеъзъ около единъ милионъ долари». Това показва какъ огромни количества си илъвяватъ за опитните пити пити.

Лоти другари. — Единъ мадъръ учитель, на име Софоний, не оставлялъ синовѣ-тъ и дъщерї-тъ си, даже и съдъ като порасали, че си скържаватъ съ човекъ които иакъ добъръ практичеъ животъ.

Веднажъ Евлогъ, единъ отъ лъкарѣ-тъ му, искала да отиде съ брати си на едно увеселително място, но той го не пускалъ. «Тате,» казала та, «види си да мислъшъ че иаки съмъ слабъ и като дѣца, и затова съмъ не останавъ да отиде съ това място!»

Безъ да е отъговоръ на това баша ѝ земъль единъ лъгъленъ, като и ѝ подадъ, казала: «Зени го, чадо мое, той ила за тиагори.»

Евлогъ земѣла лъгъленъ-тъ въ раждатъ си, и отъ бѣзъ-тъ въ ражда станови черна. Бездъ на мисъл, истрая раждатъ си съ бѣзъ си фугата и почернила и него. «Колко треба да иако макъ човекъ които хваша лъгъленъ,» казала Евлогъ насъзарено, като гласала на раждатъ-си и на фугата-си.

«Да, чадо мое,» казала баша ѝ, «това е ти. Ти искандъ, че иако и да не иако хваша лъгъленъ-тъ, той та и е по-черна. Такова е клинѣто на безъправственъ човекъ.»

Най-добри-тъ човекъ знайшъ че тъ съ дадъчъ отъ да съ каквото требва да си съ; най-лонънъ-тъ човекъ мислъшъ че иако и бѣзъ нико по-добъръ, тѣ щахъ да съ толкова добри колкото требва.

Благъ отъ Палата-то на Сенхахиръ.

СЕНХАХИРЪ.

Сенхахиръ, Асирискъ царь и сънъ на Салманасара, почина, че царува на 710 г. предъ Христо и царува само малко година. Понеже Езекия, Гудийски-тъ царь, бѣзъ отхвъдъ Асирискъ-то иго, отъ което баша му Ахазъ бѣ отградъ, Сенхахиръ го нападъ съ сирийска военска и прѣвъзвѣчъ-тъ укрѣпъ градово на Йуда. Езекия, като видѣ че не можи другъ градъ отъ Иерусалимъ, които съдъвъзъ моженъ да запиши, той пристъпилъ до Сенхахиръ, които иако изъ онова време обажданіе Лахасъ, че му прѣдложи условия за трупа. Сенхахиръ прѣ дамъ-тъ отходъ къ Езекия, но не съмъ съмъ отъ по-добра съмъ и прѣвъзъ Рансакъ въ Иерусалимъ съ единъ общо посланіе. Тогава Езекия съмъ Господу за избавление, и Господъ прѣ ангелъ та и съ единъ корънъ порази отъ Асирискъ-тъ стапъ 185,000 души. Сенхахиръ побѣдиъ нападъ на Иакинъ, и почина да си бѣ съ народъ-тъ конто бѣзъ юти и въ свѣтъ отъ Асирисъ. Понтире-то му, обученъ, не бѣ за длаго време, защото дѣвъ-три години подъръ занѣйтъ-тъ то и отъ Иерусалимъ, когато си поклонихъ на богъ-тъ си Ницора въ капице-то, той бѣдъ поразенъ отъ дамъ-тъ си сънъоне, Абрахамъ и Сарса, конъ по-бѣзълъ въ Армения. Възтъ не-го съ краля Еспадоръ съмъ сънъ. 4 Царъ 19: 35-37.

Едно отъ пъвъ-първотателни-тъ съдѣйни въ горне-то описание въ Библия-тъ си е напишло въ отдалъ-тъ време занѣйтъ-тъ развалини на Иакинъ. Хълмъ називанъ Конюхъ, срънъ Мусъль, ложи ся съ рисонинъ и види си че този съдъ отъ развалини-тъ на единъ плавъ въздушъ-тъ че иако сиделъ царь Годъ-тъ каменъ плочи, които съ състъянъ съгънъ-тъ на разны-то отдалънъ на плавъ-тъ, съмъ покритъ съ разни надписи и наим.; и ако много отъ тѣхъ и да си съпредели, никъ онѣнъ, които остануватъ, са много важни и интересни. Единъ редъ табъни прѣставятъ военни-тъ подвъзъ съ Сенхахиръ, който наричава себе си: «Побѣдителя-тъ на царе-тъ отъ горно-то море на земя-то до долно-то море на истокъ», т. е. отъ Средиземно-то море до Персийски-тъ заливъ.

Най-важни-тъ отъ тѣзъ таблици ототиснато за Библия-тъ, съ онѣнъ, които описватъ войни-тъ на този царъ Сирия и съ Иуден-тъ въ трето-то лито на царуваніе му. Надписъ та каза: «На Езекия йудинъ царъ, които не си подчини моя-тъ властъ, че иако прѣвъзъ и опийнихъ чтиридесетъ и шестъ отъ главни-тъ му градове, а колкото за прѣвъзъ-тъ и сълъ-тъ занѣйтъ отъ тѣхъ и конто не бронихъ, опийнихъ и отнесихъ користъ-тъ имъ. Укрѣпши-тъ градово,

и другу-тъ градово конто опийнихъ, язъ отѣхъ отъ дъръжъ-тъ му и ги прѣдохъ на парѣ-тъ на Аксаконъ, на Екоръ и на Газъ, тѣлъ щото да остане дъръжъ-та му наликъ. Въ прѣдълъ на по-найръ-тъ дванъцъ илъжъ-тъ върхъ тѣхъ-тъ земя, азъ придолжихъ и другъ даниокъ, които азъ о-предѣлъхъ». Срѣнъ туй описанъ съ 4 Царъ 18: 13; Иса 36: 1. Той не каза че е прѣвъзъ Иерусалимъ, но че е отвѣзъ Езекия-тъ домъ и слутъ-тъ му и че съ отвѣзъ съврънъна съ му, заедно съ тридесетъ талъти злато и оностомъстъ западъ съ сънъону и въ Библия-тъ, Триста-тъ талъти сребро, които си споминаватъ въ Библия-тъ, може да съмъ били иконъ што съ е далъ отъ пары, другу-тъ петостотъ талъти описанъ въ Иакинъ-тъ може да заключиши дарове-тъ отъ наистъ-тъ и отъ хранъ-тъ, които Езекия е дѣлъ като откупъ на мира.

На друга частъ си описанъ пълнъвъ като че си докориъ прѣдъ цар-тъ за сѫдъ. Тѣ съ прѣвъзъ прѣдъ цар-тъ отъ главни-тъ чинъ, които може би е Рансакъ. Двамъ склонъ стоятъ задъ цар-тъ съ сънъри и съ краля. Къдъ него имъ съдѣнъ надисъ които каза: «Сенхахиръ, сирийски-тъ царь, царь-тъ на Асирисъ, съдѣцъ на съдѣцъ-тъ прѣвъзъ-тъ при прѣвъзъ на градъ-тъ Лахасъ; азъ назъвавъ си да съ ногубъ градъ-тъ». Ти пълнъвъ-тъ съ земя-то и погече-то отъ дръхъ-тъ и никъ, и си видѣ че тѣ съ Гудъ.

Малко е прѣдѣланъ Сенхахиръ,

за съмъртно-то съсънъинъ на него-тъ прѣвъзъ, простила, и онѣнъ по-издъ-то съмъсъ та че въ развалини-тъ на излъчъ-тъ му пѣхъ да си скържави-тъ истори-тъ му и образъ-тъ на боядъ-му въ Ницора, ни когото той напредъ и уважава.

ИЮНСКО-ТО ОТДЪЛЕНИЕ ВЪ АМЕРИКАНО-ТО ИЗЛЪЧВАНІЕ.

Въ единъ отъ иакинъ-тъ броеве на «Зорница», най-спомнилъ че Июнско-то отдалъ въ Американско-то Июнско-то много си похвалила. Венчъ-тъ проповеднилъ на този Азистъкъ странъ, весичъ-тъ и юти-тъ, прымъ-шностъ-тъ, юти-тъ, юти-тъ, прѣвъзъ-тъ, юти-тъ, юти-тъ и юти-тъ истори-тъ си все изложенъ по единъ-тъ подъ и отъ невъ-злъбъ, които имъ достълъ до добъръ ебънъстъ на днъ си, съврънъ съ други ученици, които иакъ вѣщъ-тъ, съ: 1; по-добъръ чинъ, пропи-ти по-право, по-свободно и по-вра-зумътъ; 2; тѣ по-найръ-тъ знашъ съмъзъ буки си пишватъ думъ-тъ, и по-лесно и по-точно опѣрѣватъ земи-чие-то иакъ; 3; тѣ придобиватъ прѣчичъ познанъ отъ землеописане въ

зували пощенскъ-тъ си служба, тънъци-тъ си, училници-тъ си и съзахъни-тъ си да издаватъ и вѣстници. Японія е изпълнила на гръденски стъпевъ 600,000 жители, наречени «Ега», които били въ Японія-тъ въ създъ-тъ имено положени, какъ Паринъ-тъ въ Индия.

Отъ вѣкъ настъпъ тъзи хора са съ считали като скотове, и иной не си е считалъ за дължъ-тъ да ги проповѣдватъ, да ги съзахъни, или да имъ спомогъ даже въ най-голямъ-тъ опасностъ. Ако иакъ отъ тѣхъ са убие, законъ-тъ не наказва убиеца. Проечи-тъ тамъ съ унизиши, прѣжъ-тъ въ сънъони съ възле между народъ, и болници и промишленъчи унизиши са съ възлъгъ. Старъ-тъ къръвъ и вариаръ общии съ унизиши, и законъ, основани на Рижеско-то заповедни и на началь-тъ прѣвъзъ въ Християнскъ-тъ строи, съ съзахъни вече въ дѣлътъ.

Стари-тъ народъ на кастъ са съ унизиши. Сега вече е взломъ на съледи на страна паръ Министъръ Нинъ-постъ. Християнство-то, макаръ че полесъ, но изразъ на распространение въ тази Язическа страна. Началъ-тъ съ управление-то, законъ-тъ и заповедъ-тъ са измѣнили по подразумѣние на Християнскъ-тъ народъ. Недѣла-тъ съ почта като нареденъ денъ за почекъ. Въ 1870 г. въ Японія, иакъ повече отъ 12 туземчески църви съ около 1000 членъ, които си имъ тулемъ проповѣдъ и неудъчни ученици съ краля Библия-тъ, са прѣподадъни на Июнскъ. Нено Богъ да даде што прѣдъ да си съврънъ това стълбъ на Июнскъ-тъ истори, та да стане една Июнскъ-тъ истори, та да стане една Християнска страна.

Училище въ Русия. — Единъ скрощенъ Русъ рапортъ показва, че Русъ съ раздѣла да стърди образователни обѣзъ, имено, Лорътъ, Варнена, С.-Петербургъ, Одеса, Вилна, Харковъ, Казанъ, Киевъ и Москва. Въ тѣзи области на 1873 извадъ 20,376 прѣчичъчи ученици, въ конто си учили 176,186 момчета и 169,379 момичета. Рапортъ 1875 отъ всичко десетъ ученици съмъ съдъвъ съ всички членъ, че иако прѣвъзъ на днъ-тъ въ Русъ помѣжу чи-7-тъ и чи-14-тъ години въ 12,213, 558, отъ конто 6,409,802 са мъжъ-членъ. Отъ тѣзи по-найръ-тъ, обаче, само седемъ на стълбъ ходятъ на училища. Рапортъ-тъ на Министъръ-тъ на Провинции-то показва, още, че училища-тъ, които се сега възникнаха, не достатъчни да дадатъ на долнъ-тъ кълъсъ.

Училищи и вѣстници. — Единъ учитель обирадъ въ вѣстникъ посвѧтилъ на вѣщаніе-то съзахъюще-то: «Вѣшътъ съзахъющъ си, че онѣнъ ученици и отъ днъ-тъ пола и отъ невъ-злъбъ, които имъ достълъ до добъръ ебънъстъ на днъ си, съврънъ съ други ученици, които иакъ вѣщъ-тъ, съ: 1; по-добъръ чинъ, пропи-ти по-право, по-свободно и по-вра-зумътъ; 2; тѣ по-найръ-тъ знашъ съмъзъ буки си пишватъ думъ-тъ, и по-лесно и по-точно опѣрѣватъ земи-чие-то иакъ; 3; тѣ придобиватъ прѣчичъ познанъ отъ землеописане въ

тъй той ще ся принуди да чака дълъгът одразъвът.

От този съм ясно че ако болкътъ и да доведе до тъло-то и го правят да сграда, тъ всъщност не експеримент на човешкото-то българоизточие, но повече-то пристраст на него. Тъ съм върши стрежа, която предизвика тъло-то от много предишни идиша. Тъ съм върши пристраст, който ни изкачи да не останем тъло-то съм въбържението, когато то е слабо или повредено. Тъ ни изкачи до трабада по попитки, когато им нужда за почивки.

Нека, тогава, да пристраси болкътъ на тъло-то една небесен наредъл, които не съзига съм въбържност и дълъгът, които тъ ни учатъ.

Има и пристрастни причини, започи да съзикаврат болни въбържност, но искам време за сега да ги разгледамъ.

БИЛЯН-ТА.

Ако и да не нужно да са пристраси Словото-то от човекъ, иако съвърхобитие да засяга идиша-та на иако знаешът законодатели и индо-доси от България-та.

Нъка никон друга книга, която съдържа толкова малък и полезен ученикъ колото Библия-та.

Св. М. Хел.

Свято-то Иисусъ е едно от най-голямите българоизточни колото Бога-дни на човешкото-то съноко - „Христъ“.

Във никой път на сърдътъ не е помалък иако религия или законъ, когато да възьмаш човешкосто-то толкова, колото България-та. *Любов Банска.*

Едно-то распространение на България-та съм добър-то едрство поесто то може да съзига и да съзига човешкосто-то, да очиши и облагороди общественостътъ и прасти, да гури въдействията-то настаници на земя-та и народъ-та, да измързне и гражданска-та, на пристрастъ-та, и на гръден-ца-та, свободъ.

Франческа.

Общо-то распространение на България-та съм добър-то едрство поесто

то

тѣ робы, които, благодареніе Богу, сего сѧ освободени, и за въсплатніе-то на конто сѧ подлагатъ голѣмы грѣхи.

ПРЪМЯЩЫ ЦВѢТЯ.

Кошко звіяжть читатели-тв, іншою
цією є затвердження почасти т. с. святі :
но часове—тв пребуле конту різантії
дає для цієї пропозиції, зацією цієї
та оть наважає синтез у онакі часах.
Както един пісмет може чрез фе-
терія да синтезом да не буде прям-
тей та растеніє—то може да си напра-
мить да синтез, а да буде ноне. Една
Франківська хлібниця налаштує одно чу-
стительне растеніє на доста макіни о-
пыти, кото гуртів почи вільє в една.
освітлені стівія, а дено в една та-
ки. Іспирво растеніє—то відкладає
також синтезом да са забарвлює та сму-
щава. То отпарило в затверджені листо-
вітв та смисль несправливі, а поїдні-
кою дріблюю почи, ако краї него и
да нимо синя смішання, а са субъек-
тію діло, като да тає смішання, ако
и да было в таємі стівія. Но слайд
іншою боковою, растеніє—то да інави-
чально на нові реди, та синя ідея, а ба-
дуно почи, безе да під—якою

Въ идуще-то си писмо ще разгледамъ ийкои отъ срѣдствата конто Богъ да на майкы-тѣ за да имъ помога да завршватъ дължностн-тѣ си.

НАПРѢДЪКЪ ВЪ АМЕРИКѢ.

Съдъщо-то засяны отъ единъ
мериканскъ вѣстникъ, който говори
напрѣдъка, който Съдъ Държавы сѫ
правили въ учение-то прѣзъ излишъ-
-тѣ сто години:

В начале пикок отъ обстоятельствъ не было благоприятны для Араканскаго т-ра. Препод-приследи-
въ бѣзъякъ въ понынѣ сѣть на
границы на южномъ склонѣ горъ гоненіе
старик-т, тѣшъ что могъ да
погнать Богу сорока съѣсть
Мѣсто-то, во кюто тѣ наѣ-напрѣдъ
заселѣхъ, нынѣ же было
зима-тѣ бѣзы дѣла, земля-
покрыта съ горы и пещеродоли-
емъ, а за забылъбѣдъ отъ дивицъ, кон-
чего го нападахъ. При гона-
вѣ-лѣтии на Анигза не бѣ та-
ко, което да благоприятствува на
тако-то разитѣ. При всички-тѣ
приѣзъ, приследи-тѣ постое-
вѣхъ, и тѣхъ-съ полуга требова-
да прѣпѣтъ и насыщданіе на
нихъ онѣмъ, което са бератъ за
наши нападахъ.

на 1776 въ Съединенъ-тѣ Държавы има само 9 колегии, а сега танъ са прътъ до 400. Въ 1776 иѣмаше е особено по-горие училище за скъпъ-тѣ полъ, а сега има 209 гла-

учн. въ изв. и сега има 209 тъчилища. Тогава именем медици, богословски, законоподателни и чиновници, а сега има 120 училища и институти, 322 за лекари, законоподателни и проповедници. Прѣсътъ има, е, 150,000 обучени ученици, 250,000 учителя и 8,000,000 ученици. Ими-тъ е изживене за тези училища за 85,000,000 талара, прѣбыва, обаче, за заключение от

тровна, блече, да заключимъ отъ
тъ ученического въ Америка са намъ-
същенственство. Отъ 13 миллио-
на, само 8 миллиона ходятъ на
школы. Голяма часть отъ онѣи,
ехъ беззаниженіи, съ отъ бывшимъ

ПОЛИТИЧЕСКИЕ НОВИНЫ.

ГЕРМАНИЯ И РУССИЯ.

Голосъ, като критикува Германскій-ть пе-
тъ, извѣзъ:

В сего-то положении на Европе, когда уединение на изгнанье заставляет глядеть на искренно спорную на три Страны Европейской, чтобы привести много разного мнения о роли Русии в дальнейшем развитии Европы на глазах для всего мира, Европа требует, чтобы изъяснялась от отчуждения, чтобы полу-общественные и частные интересы не подавливались между тзм. А оттуда вытекают беспечность и ненадежность, что мы не будем обращаться к внешнему мнению на тзм; а членов, общие, не сказали обнародованы в обществе особенно пристально изучено-приняты, и на Мадридской конференции не изъяснили от всей «сероизмы» и от всей беспечности общества. Даже в Европе не начата тема острая члены срещи Русии, введенной Германией, будь сдана за отвращение на тзм, и да опровергнута тзмъ-обществом. Ный не можехъ привлечь нечто-нибудь, заслуги Германско-Английской. Сама Кассельская та пытливая и неуклонная Франция от не-хотимъ-то на Берлинский же меморандумъ събыва-то, хотѣла ставить сего на анскиски-то подупоротъ. То с явно, что для доказки помощи от Гер-мании в случаѣ когда та сама дала бы помощь. Иными от тзмъ-истории оправдываютъ это.

ПРОКАЗА ВЪ ИНДІЙ.

Според най-новътъ исклученія у Индія има 93,231 прозрѣніе човѣкъ. Нюанъ отъ тези исключнѣнія представлява най-скрѣбънъ и отвратителъ излѣдъ. Ноѣзъ тъ и разѣдъ имъ са разлагатъ и падатъ частъ по частъ и таимъ по стъпъ, доколѣ най-въсъ останатъ само трупъ-тъ. Бояльть-та не възможна само разѣдъ и ноѣзъ-тъ, но и цвѣто-то иже, и часто постъ-ти на пълъ. Когато прозрѣа ся явата у избѣгнатъ-ти съ синъ отъ доња-ти съ, както и древно врѣде, тѣлъ и сего избѣгнатъ-ти съ счита за нечестъ, тое вече нѣма нико иже, кито залъни, и ся подъядъ съ прозрѣніе. Често слуша че гордъ-ти прозрѣніи не жаждатъ вече да ходятъ отъ къща на къща да проскатъ, и умърятъ отъ гладъ, че, въ изъянъ частъ на Индія съ избрани борбата за прозрѣніи-тъ, Английско-правителство исклучава честъ за тѣлъ болницъ.

Хорвія. — Від світла на 3,000 фахівців вонто править хорвати. Від глянців работать 80,000 жінок і 150,000 чоловік, і від іскарських 600,000,000 чорнота хорватів, на годину-так. Отже таїнство пілонівания є за употребленням, а застосуванням, одна місця за писання, інша за чисть за уявлення, і други за дію.

свързъ че въ началото то на 1864, о 9,101 души калугери от министерства на Испания-тѣ. От тяхъ 2,303 въ Франция, 1,527 въ Италия, 1,000 въ Англия и поселението то ѝ, 8 были пратени за свѣтъ-тѣ като юндици, и 2,603 били въ Съединените държави въ Америка.

ПОЛИТИЧЕСКИЕ ПОВИННОСТИ.

Приданымъ-то на Княжевъ-тъ и Зайчевъ-
тъ зажегъ за Сирбонъ-тъ Голъкъ-
тъ-боисъ в Османъ-тъ паша дары хъстъ отъ
шахъ венеца. Сирбонъ-тъ отъ-
шахъ венеца противъ в Турицъ-тъ, Тобъ-
зъ-боисъ венецианцы, и яко съ-
вѣтъ да добъгъ венецианцы, и яко съ-
вѣтъ наилъ бѣ, стояла на плани-
нѣ надъ селъ вѣрскъ, гдѣ Чечеринъ-
тъ вѣтъ сподѣлъ, что Генералъ-
тъ имъ нуждахъ тѣ рѣшитѣ. Ген-
ералъ съ показъ по-мадо способствъ отъ-
рѣзъ на Генералъ, в Сирбонъ-тъ не съ-
пользовъ, грабъ волого тѣ-зъ-
боисъ съ тѣ-зъ-боисъ упорѣа съ вене-
цианцами въ Турицъ-тъ. Тобъ, обавъ, не
е привѣтъ, прѣдѣлъ-щъ съ борбъ,
съ бахъ за земли съ венециан-
цами, и тѣхъ да съ земли съ венециан-
цами на земли на паша. Слѣдѣтъ, гдѣ
и съ занахъ земли, чо Руссъ-то не имен-
ни доиде на паша. Слѣдѣтъ, гдѣ
бѣхъ и мѣдѣри-тъ Турицъ венецианцы

тъова ся показващ способност да поддържа независимостта си, прѣди даже имъ смогомъе дипломатията.

по-гэлью и по-жаню працяціце ў той прадзінскі-то па Карацорсавіне і воні. Войскі, котры прадзінскі напада-
лі, трабаў, калі мы другія каштасі
твары, але якіх ся пужылі за отбрэшакі.
Але Генріх Чарнік быў сподульнік
прадзінскіх іх-тэстасі-го ў Бы-
ло можна да воніх-тэстасі-роўнікі,
котрых па-домашнім маніжы-
чындувалі ёз з паскіненіем. Сярод
тых ся спомнівалі на Сырбі-тэ. Обла-
гайчыці-тэ плян не паслуши, а сплю-
ніці на Турцы-тэ обесцілі Сырбі-тэ. Ты-
хі да прыдзеліўсі ѿн хібру да ся
тэ як мэсціца, чо пазеваніко-но тэх
пэстэвішце ся турыш на юлісінне, па
а ўбяджы, че нітко Аўстрія, нітко Рус-
ія дупуне на Турциі да залічи не-
можна-тэ имі да ўсёвіх іх-тэстасі-
роўнікі; па тыхіх прычынах, тэх не
можна-тэ да прыдзеліўсі распачаты-
нікі-відзе, тэстаці-тэ подур'і
о тэ ся называці. Візантія-е с, скажо-
віш, паскора да чуткі на Сырбі-е из-
за візісі да прыгэблі-е усугубы па-
тэх да тураў крап на сідах белозі-
бораў.

и то же самое расположение
приняло, защо тъ искаят да нака-
Сърбия; но понеже тъ имогутъ да
известятъ тъмъ насоко, на Сина-тъ ще
достави случай да могутъ да извър-
шатъ.

и наставлял отставных из начальствующих войск—ти и го дил в рабочий пришев. Наполеон III направил самодободы обстоятельства за да не бы отпостила-та на съдьстия-та до остане выроно. Кильз Мильз може да мыслы, че отговорностъ лѣжи върху него, съ возможно съѣздъ едакъ голѣмъ народъ-ти да го спаси отъ прѣдъ. Даже ако Кильзъ предложи прини-

Правительство пытается извлечь из этого положения. Турецкая войска и ее наследие не исчезают из сознания от победы—так слышат. Ты можешь даже увидеть на Кавказе Майдан и дающее ощущение Багратионовских явлений. Такими являются и действия Правительства в отношении турецкой армии на Кавказе. Правительство встает на позицию, что турецкая армия — это враг, заложник побороды Саркисова, но он не смеет сказать, что турецкая армия — это враг. Важно, что Австро-Италия предложила дать землю отторгнувшейся части на Кавказе за добровольное покинуть на Кавказе для допустимости различного в Турецкой армии. Турецкое правительство не может расположено для этого, так как это открытие, что есть на Кавказе, на министерстве, что Михаил Николаевич, говорит, что это также само предложение от страны Салы-таб, присягу наше будем сдать благородному на Турецкую страну.

ЗОРНИЩА

СЕДМИЧЕНЬ ВѢСТНИКЪ.

Зорница съ издавна всякой Немези. Цвѣта—за сѧа годинъ съ одно бѣло мѣджевіе и падоша, а за шестъ мѣсѣца тра чесноки отъ бѣло мѣджевіе. Смоленскіе—изъ трубы склоняючи съ полыни, изъ друга или изъ поясницы тиѣмѣра (кузова) Турики, Немцы, Прусы, Русскии или Германскии на Редактора—и на Американка Хана въ Цариградѣ.

Година I.

ЦАРИГРАДЪ, ПЕТЪРЪ, АВГУСТЪ 20. 1876.

Брой 34.

ЕСТЕСТВЕННЫИ—ТВ НАУКЫ ОПРОВЕРГАВАТЬ ЛИ БІЛІЙ—ТВ?

5.

Какво право тъкъвание на вещественныи—тв сѣйтъ опровергаватъ едно право тъкъваний отъ Білій—тв? За кон отъ учени—тв сѧказа, че естественныи—тв науки ги опровергаватъ? Само за онѣзи, които споменуваатъ имено за вещественныи—тв сѣйтъ и конто съ напишиха имъ въ описанието на сътворение—то не сѣйтъ тъкъ въ паръ—тв глава въ Битие—то. Нещо искатъната тогава главини—тв изложението въ тази глава и да видишъ ли да имъ ибъко отъ тѣхъ, което да съ опровергаватъ естественныи—тв науки.

1. Какво учи Білій—тв на постоини—тв поради на сѣйтъ—и?

Та утвержда че настоящий—тв поради на сѣйтъ—и не е вѣченъ, и че настоящий—тв родове растения, животни и човѣцъ не съ съществуваатъ отъ вѣчностъ—и чѣ тѣ не съ съ произвождани единъ отъ другъ по едно безконечно послѣдствие.

Естественни—тв наукы опровергаватъ ли тү членъ? Фтиди съгодинъ единъ отличникъ геологъ, на име Хартъзъ, казалъ: "Азъ не можъ да наимѣри днъ на едно начало въ пропрьдътъ, нико пакъ знае че ще имъ еръ. Геологически—тв наследованіе доказа убѣдително че настоящий—тв родове растения на сѣйтъ—и не съ бѣла вѣчъ. Та доказа че съ бѣло времѣ, когато никой отъ настоящий—тв родове растения, или животни или човѣци не съ съществуваатъ. Прочутый—тв геологъ Миллеръ въ съчиненіи—тв си, "Сообщество на Скали—тв," утверждава, "че е бѣло времѣ, когато животни—тв и растения—тв не съ съществуваатъ въ паръ—тв пънтиетъ, и когато отъ срѣдното—то й до новорѣчното—и, та е бѣло миро вещество," т. е. вещество безъ никакъ живущи въ ръдъ. Хеччукъ, профессоръ на геология—твъ Коллежъ—твъ Америкъ, каза: "Геология—тв чи е было времѣ, когато земя—тв и съдовъните всички—тв животи и растения, които съществуваатъ съ паръ нѣкъ и всички—тв онѣзи, на конто остатънъ—твъ съ заровенъ въ скалъстътъ и слоее, трѣбва съ сѧмъ едно начало, т. е. трѣбва да съ бѣло създадено." Изво съ че туа геология—тв подтвердила ученія—тв на Білій—твъ.

2. Какво учи Білій—тв за первобытто—то вещество, ово което не бѣло и земя—тв съ всички—тв растения и животни съ съ образуваніе?

Та утверждава въ Бит. 1; 1, че Богъ го създалъ и съдовъните че то не е вѣчно. Естественни—тв науки опровергаватъ ли тү членъ?

Та утверждава въ Бит. 1; 1, че Богъ го създалъ и съдовъните че то не е вѣчно. Естественни—тв науки опровергаватъ ли тү членъ и доказватъ ли че

веществото—то е вѣчно? Даже онѣзи естественни—твите, които Харбрът Спенсеръ, които не признаватъ Білій—твъ, описание за създание мира, казатъ че естественни—тв науки ги доказаватъ че веществото—то, отъ което създалъ съ съствена, е вѣчно. Най—отличнѣи—тв естественни—твите науки ги утверждаватъ че не съ естественни—тв науки за създаваніе на веществото—то, които основателъ на Психосемиотика—тв Фолкосонъ, каза: "Напредъ съ тъси начело—то за веществото—то, и човѣцъ—тв трѣбва да съ ограничаватъ на исказливаніе—тв съ създаваніе на веществото—то и човѣцъ—тв трѣбва да съ ограничаватъ на исказливаніе—тв съ създаваніе на веществото—то." Харбрът Спенсеръ, единъ геологъ, каза че геология—тв имена работъ съ вѣросъза на начело—то на веществото—то, но че трѣбва да съ ограничаватъ на исказливаніе—тв на веществото—то и да ги изясняватъ чѣзъ естественни—тв законъ. Лелъ, другъ единъ геологъ, опрѣдѣля геология—тв да и наука—тв, "които изследува по съдѣлствието промѣнъ, които съ сѧ случили въ органическото и неорганическото царство на земя—тв." Този знаментъ геологъ, съ само—то съ определение на геология—тв, исклучва въпросъ—то за начело—то на веществото—то, като единъ прѣѣдътъ, които геология—тв не може да исказлива или да рѣши. Харбрът Спенсеръ утверждава че естественни—тв науки не можатъ да рѣшиятъ ишо за начело—то на веществото—то. Той отрича че то е вѣчно. Той утверждава че то трѣбва да е имало една причина, но никакъ е бѣла причина, той каза че вѣчъ не има причина, той каза че вѣчъ не има.

Ты споредъ създателъ—тв на създаваніе на веществото—то, естественни—тв науки не могатъ да утверждаватъ ишо за начело—то на веществото—то и създаваніе тѣ не съ въстъніе до опровергаваніе Білій—твъ, като уничи же прѣѣдътъ.

3. Какво учи Білій—тв за начело—то на конто Богъ е създалъ небѣто и земя—тв, растения—тв и животни—тв отъ первобытто—то вещество?

Та не описа точни—тв начинъ, по които той ги създалъ. За сътвореніе на небѣто, та каза: "Въ начало създалъ Богъ небѣто и земя—твъ, но какъ ги създалъ и по какъ начинъ, не каза ишо. Та каза: "Да бѣдѣтъ земя—тв твъдъ—твъ небесъ—твъ;" и наприна Богъ дѣвъ—твъ голъмъ съгъти: наприна и земя—твъ." Но какъ съзтвореніе—то на растения—тв само този: "И пронирши земя—твъ земя—твъ, трѣбва като да дава съне и пр. за сътвореніе—то на корсъ—твъ и земя—твъ животи съ каза, че вода—твъ произведе изобилие гадимъ одушевленіи, и че земя—твъ произведе животи одушевленіи по видъ—твъ имъ, скотове и

гадове, и згървове на земя—твъ—твъ по видътъ имъ; и за сътвореніе—то на човѣцъ, че Богъ ги създалъ по образу свое му, и още че той ги направи отъ прѣѣдътъ на земя—твъ и въдъма въ ноздри—твъ му диханъ на животъ, което явно значи че Богъ направи тѣло—твъ отъ прѣѣдътъ на земя—твъ и му подари едно разумъ и привнесено е стество, което въ иконъ отпиши приличие на него—то. Но, като то за начинъ—твъ, по които Богъ създалъ различни растения—твъ, животни—твъ и човѣцъ—твъ колкото за дѣвъ—твъ чѣзъ които ги изнѣши тү създаваніе. Білій—твъ говори ишо, нико, както сънова же по—послѣ, опрѣдѣля да точно по—послѣ—твъ прѣѣдътъ на ги изнѣши. Споредъ иконъ човѣцъ—твъ, които за начинъ—твъ, по които Богъ създалъ растения—твъ, животни—твъ и човѣцъ—твъ, и колкото за дѣвъ—твъ чѣзъ които ги изнѣши тү създаваніе. Философъ—твъ чѣзъ естественни—твъ науки разискватъ по настоящому точни—твъ начинъ, по които Богъ създалъ растения—твъ, животни—твъ и човѣцъ—твъ рода. Тъ още не съгласуваши никакъ ишо въ паръ—твъ този прѣѣдътъ; но каквото и да поддѣлватъ ишо начинъ за точни—твъ и подробни—твъ начинъ, по които Богъ създалъ сѣйтъ—твъ, тѣ не ходатъ да опровергаватъ Білій—твъ, защото ти не утверждава ишо за този прѣѣдътъ.

(Слѣдва).

БЕЗУМНИ—ТВ СИ СМЪРГИТЬ НА БЕЗЗАКОНИЕ—ТО.

Тѣзъ думи на наидъ—твъ царъ Израйль съ забѣлѣтванието по то че тѣ накратко изражаватъ гоъзъ и истина. Споредъ тѣхъ изнѣши отъ онѣзи, които съ гордъстъ за здравъ—твъ съ разумъ, съ считатъ безумни.

Ище же какъ съ сѣмъ на беззаконие—то? Ты же, да смотрятъ на беззаконие—то ище—твъ какъ едно времѣ нечестия—то; да изъявятъ на беззаконие—то бѣла възможностъ съ паръ и съ вѣнчаніе, като наскъмъ че грѣхъ—твъ не е до толкото важно ишо чѣто да привлече вниманіе—то на Бога, или да съ изнѣши отъ Него. Иши съ сѣмъ на беззаконие—то, когато считатъ за слабоумни и съебърни онѣзи които съ боязъ отъ грѣхъ—твъ, и съ страхъ отъ отъхваніи всѣкъ страхъ отъ него, защото ти и паства да не удовлетвори желания—твъ съ тѣхъ. Трѣбва да споменешъ още че човѣцъ—твъ по—нашество съ сѣмъ на беззаконие—то съ ишо искъмъ съ думъ—твъ.

Младенец—твъ които съ прѣѣдъ на съботни—твъ на създаваніе, безъ да размисли, че има да отговори прѣѣдъ Богъ за употребление—то на времѣ—то си, и на паръ—твъ си и на даръ—твъ си, дѣлъ—твъ съ сѣмъ на беззаконие—то.

Които прѣѣдъ времѣ—то си въ безумни разговори, на кръмъ—твъ и въ виновността съ широкиши другари, безъ да съмѣши че съ това той сътряшава, като злоупотреблява драгоценно—то времѣ което Богъ му е далъ да го употреби на Петова слава, та съ сѣмъ на беззаконие—то. Младенец—твъ които, за да заглушатъ гласъ—твъ на сѣйтъ—твъ и гласъ—твъ на Слово—то Божие които го покинаятъ да съ поиси и да стане искъмъ и полезни хрестиманъ, търсятъ да живѣтъ съ боготвори и прочита душа книги, че дѣлствително съ сѣмъ на беззаконие—то. Той юноша това съмѣши за него и на него имъ изнѣши извинение за дѣло не исполняване должностъ—твъ, и за дѣло съ наслажданіе въ грѣхъ—твъ.

Судоѣздростъ—твъ, чѣзъ глава че бѣгатство, и които, за да съмѣши паръ, поиздѣланъ искъмъ—твъ съ жизненъ и искъмъ—твъ съ сѣмъ на беззаконие—то, та защото той живѣтъ тѣ като че ишо съ прѣїзове да даде отчетъ за грѣхъ—твъ си. Той съ поседеніе—то си съподира съ грѣхъ—твъ.

Слѣдва—твъ които, съдъ като е посвящавалъ инициалъ—твъ дни на живо—твъ съ ти размѣнѣлъ какъ да съмѣши това и онѣзона земя болгатство, безъ почта да помисли сериозно за грѣхъ—твъ си, или да дѣлъ—твъ въ които Богъ съ го прѣзове да даде отчетъ за дѣла—твъ си, съзансъ съ грѣхъ—твъ и съ утѣшаніе, като каза: "Богъ е мнозинъ, Богъ мнозинъ," и забравя че Богъ е и праведъ, таъкъ че съмѣши въ сѣмъ на беззаконие—то.

И какво замъжъ маляръ—твъ отъ отнесеніе до това създаніе на беззаконие—то? Той каза че онѣзи, които съ сѣмъ на беззаконие—то, съ безумни. И ний трѣба да внимавашъ на новата този говори. Той сътряши и съ прѣѣдъ на удоволстви—твъ като за дѣла—твъ си, съзансъ съ грѣхъ—твъ и съ утѣшаніе, като каза: "Богъ е мнозинъ, Богъ мнозинъ," и забравя че Богъ е и праведъ, таъкъ че съмѣши въ духъ—твъ.

Но здѣшъ присъединеніе—то не беззаконие—то да е безумство?

Зашото то затваря очи—твъ на човѣцъ тѣ що да не видѣ че има грѣхъ. Грѣхъ обаче съществува въ сѣйтъ—твъ. Сѣйтъ—твъ на прогласи че има грѣхъ, строго да осъждашъ и нѣправи да трепериши като мысъни за осъженіе—то което очица грѣхинъ—твъ. Слово—то Слово Божие подъръжи създаванія—твъ на сѣйтъ—твъ и утвърди че всички съ грѣхини. "Изма идти до прави добро, ишамъ единъ—." "Душа—твъ, които сътряши, ще умре." "Заплатъ—твъ на грѣхъ—твъ е съмѣтъ." Съмѣтъ—твъ които живѣшъ въ пълъ съ грѣхъ, съдѣстви—твъ на които живѣшъ

— Торъ, — Лорд Киннэрд, който има един голям членник по Шотландия, сълд като принц на илюзиониста отнешти, казах съдущо-то относително на него-тъ, че си придобиши от този държавен подъ покрай дадъ за супербройка. Той отдалъ 16 упражни земя и S-тъ от тяхъ напоръни съ торъ, който беше държан подъ покрия, а другата-тъ S утрати напоръни съ торъ спомня на отгорено място, и на-садил всички-тъ S патаги. Извън-тъ S утрати дали 913 крими патаги, а икота-тъ S дали само 564 крими. Той привързъ сандъкът съ опашъ и съ жито. Ако S утрати, който бил напоръни съ торъ държан подъ покрия, дали 108 крими жито, а другата-тъ S, който бил напоръни съ другъ торъ, дали само 90 крими.

въ стомахъ-тъ, толкъзъ во-лесно съ сварява и стопанява. От това е яв-но че вай-добрий-тъ язъкъ за неис-ли-то на икоте-то и за пръвдари-то на много страданіе, е задрав и ху-бово да си съгъча икоте-то съ язъ-ти пръди да отиде въ стомахъ-тъ.

КЫТАЙСКИ ПРИЧТЫ.

Ако можешъ тырливъ до восинъ гейхъ-тъ на единъ липшутъ, ты ще из-блъсци скърбъ-тъ съ стоя. Виж. Прит. 19; 11.

Ако въ единъ дъждъ има достойна жена, мажъ-тъ не ще е злонечестенъ. Прит. 12; 4.

Семена. — Въ Лейпцигѣ съ сѣя пра-
вилъ опыты съ семенами отъ разныи ве-
личины. Тѣмъ опытомъ слѣ показали че за
градиниарскіи растенія едры-тѣ семена
съ по-добра. Едры и дребези семена
отъ бобъ и грахъ съ сядли едно
до друго. Стрыковъ-тѣ отъ едры-тѣ
семена изнинели по-скоро, растяну-
то-быстро и усырѣвали по-рано, и при
това тѣхнійѣ плодъ бывалъ по-жного
отъ озимыи на маклѣ-тѣ саженки.

Въобще са мыслы, че гласът и съблъстът на външно са движки на въздуха, които дено-нощ са искри. Според поддържането на един от най-опытните във научни къщи в днешно време, Професор Тиндал, това не е точно истинно; напротив, противно то наистина са случаи. Често въобичайни дни гласът ся чува много по-ясно и по-издадено от колкото на ясни дни. Според него то гласът на въздухът на въздуха във разни времена. През ясни дни, особено по-върху, и неприятелите го въздухът във е по-голямо от колкото прътъ о-блъчищът дни; съдовидното гласът на място да си пръбаш по-скоро, той са искри. Понеже прътъ обикновено пръти въздухът, това по-често от разни възприяти на земята, гласът по-ясно ся чува и съблъстът по-ясно ся вижда. И тъл, заключава Тиндал, приносните на съблъстът и на гласът, че въздуха зависи пийнечето от състоянието на мозъка, у

НЕСМІШАНЕ НА СТОМАХЪ ТІ

Когато стомахът не може да съмъчиши, но-добръ да кажемъ, да свари и да стопи ястие-то, тогава стават голъбови безредици въ човешките-та системи, защото въ такъв случай тъло-то не са хранят добръ. Ако това не е поправи, и наистрашни болести мо-тълко и болести от менъ.

да поспешиш от него.
За да си предизви от това, грабва
си помни че ястие-то не съде
человеческите стомаха както са
твърди в кокосъ воденици. Стомухата
на човека ястие-то си вари и топи
зато си топи лед в едно колче съ
вода. В стомахът доколкото избък-
чи течността която спомняш да си
понякаш твоята. Добре, искай здрав-
и колко по-дребни са частички-тъ
тъ леда, толкова по-скоро си стомахъ-
тъ, като скажи и колко по-дребни
са частички на храната, която влиза

въ стомахъ-ть, толкозъ по-лесно ся сварявът и стопявът. Отъ това е явно че чай-добрый-ть лѣкъ за несъмнѣнно то на ястіе-то и за прѣдварянието на много страданія, е зарядъ и хубаво да си спачка ястіе-то съ зембъ-ть, подъ зембъ-ть.

КИТАЙСКИЕ ПРИЧИНЫ

Ако можешъ търпеливо да посчини
гърбът на един минута, ты ще из-
бъгнешъ скъбът на сто дена. Виж.
Прит. 19; 11.

Домъ-ть, който има много злато не
равень съ домъ-ть, който има разу-
менъ сънъ.

Рѣки и планины лесно ся прѣобраз-
цать и промѣнявать; но нравы-тѣ на
одного человѣка ижно ся промѣнявать.

Нѣма сѣме, което ще произведе единъ главенъ министеръ (Садразаминъ).

дружавать, тогава жълта-та пръст ся
пръбраща на злато.

Ако ся не испълнятъ вътхъ-тѣ, гази

—

ищъ не чинять десять хъяды книги,
аждъ Прит. 8; 11.

РОДИТЕЛИ-ТЬ СЪ НАЙ-ДОБРИ-ТЬ
УЧИТЕЛИ, И ДОМЪ-ТЬ Е НАЙ-ДО-
БРО-ТО УЧИЛИЩЕ ЗА РЕЛИГИОНЫ
НАСТАВЛЕНИЯ

Релігіозно-то виспаннянне на чада-та може да ся извирьши напльво чырвель-та, якто ў учыннічко-го, як і виспаннянне наў-добраў ся извирьши даўно-та і от родзитељ-тв. Ты погаже добр' да звязаць пры- і размыт' нюансы на чада-та си, і затоны сама тут погаже да спасобіць размыт' учыння на Бібліі на размыт' пужыць на чада-та. Сама родзитель-са наміріць весь- ся даўно-та іншы аонце от дзіця- то-на іншы і звязаць от кіеву і кіес- кі прыпазыць. Прыв тою, дум- туды лябесідзь банды или на едзяк- сякай мінай іншы особенна таже- в упаков-ти на ляды-та. Ніког- та не може да толькі говоры на та- бесідзе начин, како жай-та, яй- тв-тв думы, когто часо чы пры- сялісъ лябесідзь цільвякі, прыват- но впечатленіе на сярдца-та-на. Банда-та і яй-тва-ся, тый же-жем, како Богъ на чадо-то, и які не може да саврчи за това чадо-ко, когто тут погаже да савр- чы. Іще приложініе оні, че никог- то коза отговорені за релігіозно- то виспаннянне на чада-та, кокшою ро- ин-ті.

ПОЛИТИЧЕСКИЕ НОВИНЫ.

ВОЙНА-ТА II ЕВРОПА

ЗОФИЯ

СЕДМИЧЕНЪ ВѢСТНИКЪ

Зорница са издада вслух Петак. Цвята-та за една година с едно бъло меджидие в половина, а за шесто месеца три четвърти от бъло меджидие. Съмнението на та пребога вслуха да са предполагани и да са испрашвани възможни, в група или в пощечински тъмпера (пукове) Турски, Нълски, Пруски, Русски или Француски, и Редактори-ту в Амбасарски Хан от Цариград.

Голина 1

ПАРИГРАДЪ ПЕТЬЕСТЬ АВГУСТЪ 27 1876

Брой 35

ЕСТЕСТВЕННЫ-ТЪ НАУКЫ ОПРО- ВЕРГАВАТЬ ЛИ БИБЛІѢ-ТЪ?

Въ миниалъ-тъ си брой ний доказахъ че естественны-тъ науки не оправдига никакъ ионова, което Библия-та учи за настоящъ-тъ поръдъ на свѣтъ-тъ, за пръвобитно-то вещество отъ което небес-то и земя-ти и всички-тъ растени- и животни са ся образували, или за начинъ-тъ по кой-

то тъ съм съобразувал отъ него. Нека сега да видим да ли има иѣкое друго изложеніе въ Библія—тъ, което може да опровергава отъ естественни—тъ науки.

далъ вѣщество-то изъ коемъ земля-
та е была относлѣ приготовлена за
жилище на человѣческій-тѣ родѣ?

Библія-та не опрѣдѣлява онова врѣмѧ. Тя называ само че «*въ начало създаде Богъ небѣ-то и землѣ-тѣ*»; но тя не утвѣрдѧва нищо за врѣмѧ-то на онова начало. Между врѣмѧ-то въ коє-то Еогъ пай *шаро*, *шары* и т. д.

но възьшиши-паро въ складъ свѣтъ
ищо, сноманто въ Бг. 1; 1,
и прѣти-ко възтою тои по послѣ пригот-
вленіи землѣ, за живите на человѣчес-
кѣй-тѣ родъ, сноманто въ санск.-тѣ гла-
захъ, хъмра и може бы миллионы годинъ
да ся и назиши. Ерейский-тѣ сколь-
ко възра 1-й и 2-й стихъ,
значащія че стѣбъ-та ся на посыль-
ваніе сѧнъ другою наскою. Нѣкакъ
способи тѣкоити прѣвождатъ този
Ерейски съзъ по и отосѣ. Тав-
такъ одно тѣкоити е становио да лаго-
вѣши приди наслѣдованія-на на изы-
нѣхъ-тѣ геологи, да бѣхъ доказані-
иенія, да древностъ на землѣ, Сно-

едъ тълкования - на Августина, на
гедонита, на Густина маченица, на
Басилий и на Оригене единъ неопоряди-
щерть е възложилъ първобит-
то създание за което са говори въ
първыйт стихъ, и по-послѣдното
приготвление на земя - та за жилище
човѣцъ, за което са говори по-
съсъ. Ако това вътхо тълкованъ е
право (което сега са призна за такова
първочето тълкователю), то геодо-

При първо-то прочитане, тя ся вижда учи че тъ всички съ били стъ

да учи те всячески са били съз-
дади пръвъ шестъ периода от по
1 часа. Колкото за туй тълкование
на научни изложе конто утвърдяватъ,
ако е имало единъ неопредѣлено
подложенъ периодъ между първобыт-

но-то създание и по-послѣдно—то уст-
рояніе на земѣ-тѣ, то геология—та
иа изиска за туй послѣдно дѣло по-
длѣть време отъ шестъ періода по 24
часа. Профессоръ Чихачовъ каза: «То-
ва тѣлкованіе отъбъсно всіко против-
орѣжь между Бытие-то и геологія-тѣ.
Споредъ него-то довоно време я имаю
за образованіе то ин всички тѣ слоеве
на земѣ-тѣ призъ предъложеніи-тѣ
геологіи-та прѣзъ.

Известно, конечно, что та глыба-ткань не ся слагывала бы Бытие-то, когото чисто чи не бессмыслица таля не склонялась направлена до 4-ий день, и затока според него таихо-то създанием с становиша сам. С дни по 24 часа прийдясладко на членыто, коею е пено-виркою. Прочес! Хлычко отговаря на вопрос: Ты бытие-то не кази же въ 4-ий день съзиде-ть, мъсцес-ть и зѣмля-ть ся были пръвобитно създанием. Въ первообразный-тъ языкъ, спр. Европейский-тъ, дума-ть, която означа-ла създанием и кото ся употребляла въ Бытие 1: 1, но ся употребляла въ 6-ий стихъ въ създе-ть глава, а създе-ла единъ, кото означава само право, дума-ть, кото ю поислѣдуватъ, о-правдываютъ значеніе-то я, спр. на-зываемъ за дѣятъ на земль-тикъ, нордъ таиконавъ-на проф. Хлычко, съзиде-ть, мъсцес-ть и зѣмля-ть, яко и дни ся были създанием ино-по-напрѣдъ, не ся станови до прѣ-4-ий день видими на земль-ти, по-чищих на гласта-ть пары, кото ѹ е съзрѣвали. Тъ тогти на прѣ-пятъ ся начали видими, и създе-ть ся они въ Бытие-то не съзнаучна точность според како бы ся виждало на зѣмль-ти.

Не онъз, кото извржават че изгѣт-ся каза че вечерь и утро са
представува прѣд 4-и денъ, лесно
отговоря. Ако и до 4-и денъ слы-
ши, мѣсцъ-ть и зѣзды-ть не са
зижни видимы, нѣкакъ свѣтлинъ отъ
нихъ въ мозъка, обаче, да пронище-
тъ гласта-ть пиръ, достаточна да
праѣдва до пѣкъ пощ-ть и денъ-
ни понеке чистъ и тогата си вър-
яко около ось-ть си.

Ний не утвърдяване че горепослато-
то тълкуване на Биг-бен то е прави-
що още, че ако то е право, излож-
ени да докажем положително че
е в свидетелство съгласие с всич-
ки подобри и простири излож-
ени на геолог-та и астроном-та,
и го представяме, обаче, като един
можен начин, по който учени-
ти Биг-бен и на геолог-та може
са съгласия. Ний го представяме
като свидетелство на един отли-
чни професор на геолог-та, че
и последната не опровергава уче-
ни на Биг-бен, то че им възло-
жени и връзките импликации, на които

тѣ съ согласиа. Нынѣ имамы, обаче, друго едно и по-вѣроятно тѣлькованіе бытѣ-то, което ся прѣмѣа отъ много научни мѣжіе. Тутъ тѣлькованіе, ще разгледаны въ идущий-тѣ си брої.

— 6 —
КНИГА-ТА ИОВЪ.

Г-иъ Муди, въ едно отъ слоў-та, въ казъзъ: «Человѣкъ, че-
льдъ, и то пошта ако азъ иѣхъ съмъ
чтвѣкъ книж-та. Йоу. Той казъ ако че-
хванилъ книжъ на тази книга,
а тѣ хванилъ книжъ на цѣлъ-
Библія, заподо, ако бы да бѣ раз-
дѣлъни на 7 части, иши ѿ наѣврѣ-
въска отъ тѣхъ по едно отъ пав-
ловин-ти ученія на Библій-та. Пир-
вата частъ са относа на йоу прѣдъ-
супложеніе то му. Богъ тогава го нарече
той приличие на Адама въ рабъ.
Втора-са са относа на нещаст-
ику, когото той са искуса, како А-
ламъ-бѣ искущені, и падъ како него.
Петра-са са относа на скътвоян-та
кардътъ, когто си трудеен до го у-
сънъ, но ти никъде не сполучи. Йоу
живеен до тирии мѣйданъ на жена
и оплаканіе, то на дѣла-са си, но
той не можеъ да тирии скътвоян-
мѣдростъ си съскѣп-ти си. Въ чет-
върт-та частъ става явно че тѣ не
можеъ да можиъ онаго за което
да си нуждение наѣм-много да зине,
специално за проценъто на грѣхъ-то.
Въ пет-та. Йоу вѣсканія: О,
о да измѣни ходатай между мене и
тъ! Това показва че той почувству-
нъ нуждъ-си си за ходатайство-то
Иисуса Христоса. Въ шест-та Богъ-
воръ и Йоу, като го слушаю, са
приказъ и казъзъ: «Ето, азъ си нач-
инъ: какво можеъ да ти отговори?»
Въ турѣ, ражек-ти си на уста-са си
за показва какъ Йоу почувствува-
учено-то си състояніе. Въ послед-
та частъ, понеже йоу са ушеп-
ти го вѣздитъ, и посѣдѣло то му
въ по-добро отъ парво-то му.

Любостражданіе. — Ако сребро-то
бѣлоѣ твой слуга, то става твой го-
дъ. Любостражданъ-то не управ-
ляниво него; той съ толкова ал-
ѣзъ за сребро, чѣто той изгуби о-
но за което го служи, защото той
въ състояніе да си полузы отъ него.
Той събира богатство не да го
брѣзбъ, но само да го дѣлъ; той
възбѣди себѣ отъ онаго което е не-
го, и дѣлѣствено става обѣден ако
има милионъ. Той излизна не са-
другъ-ти, но и себѣ си. Той живе-
е че скѣть-ти да бѣше сзадъ-
се, а не то да скѣть-ти, защото
онаго не си приема отъ него,
а да дѣла иѣнъ на него.

ПИСЬМА ЗА МАЙКИ

3

Jurua-mo Búzus ka Matúp

Драги Праятелки-

Нареченный *Ледено Море* гласиєр захващає от варіко-та на пляжі Монте Банькі, і ся сырнина при край-ти до долян-та Шампуну в Ішвейції. Той представлена чудесно зри-ще, і ся посивана от голкою множе-ство любопитни пальчики. Игла-де-на тази ледено рука спріяна са о-коин-та странни уздесені дзвірта и зеленини долід-як в величествен. Този гласиєр с'около десет миль дли-зьль и половина миль широка. Той из-чинна таза ділжніна в 120 годами. Нѣт течени-то му ѿ срѣдь-те в 20 приста в 24 часа, а зими само не-вполніши. Зерната-ти гласиєр ся стича от пляжин-та Монт Розе. Ній-гольдм-ти гласиєр ся пляжна в Гренадіні и ся наріча Гумбагот.

Всё же съе-^{ло} ся, гла-сер-тей-^{ло} вар-
зять зем-^{лю}-тъ, чупать и встричать ка-
нарь-тъ, и всичко това тѣ салчинуть ст-
себи си при полы-тъ на планин-тъ.
Тамъ вониске лед-тъ ся становиа по-
лека-тъ прѣстъ, письбы-тъ и ки-
мчи-тъ ся оставатъ на земль-тъ и са
трупнатъ на камари, които можемъ да
иречемъ насими. Нѣкот отъ тѣхъ на-
сими са тваръ голѣмы.

Геологическо-то дѣйстїе на гласіе-
ры-ть съиниаваніе-то на высоки-тѣ
мѣста, възобчованіе-то и разширо-
вание-то на мѣста-та, прѣзъ които ся
сличить и патрунваніе-то на насими
по полета-та въ които ся сличить.

Има причини да ся върва, че **глациерът**, която днес съществува, едно време съз на измири на по-голямът высочини. Понеже на много място, дълго сега има глациери, ся намират насини, учени-тъз заключават, че преди много години тамъ съзществували глациери.

В заключение, можем да скажемъ, что гла́снери-тѣ съ были и съ дике и дике единъ отъ гла́снери-тѣ дѣйствіи, когда Богъ в упирательствѣ за устрои-тельство и даваніе-то образъ на землю-тѣ. Тѣ даже сего действиа, съ та-кими разумомъ, какъ прѣдѣ хлыди го-дина действія-то имъ съ было много-силы и по-обвирии отъ колокол-и днесъ.

ОСЕМНАДСЕТЬ ВЪКЪ.

Настоящый-тъ членъ, въ който ся
загла вратицѣ напрѣдъкъ-тъ на есте-
ственны-тѣ науки прѣзъ минидалъ-тъ
къ, заменяю отъ списания-та на
императорск-тъ Историкъ Тена.

Здесь же в *Истории* Гала-
са приводится иная
версия: «Все эти
доказательства
имеют значение
только для тех
человеков, которые
хотят убедиться
в том, что Галилей
был прав. Но для
тех, кто хочет
установить
истину, это не
имеет никакого
значения, потому
что Галилей
затем, когда
он был опровергнут
и вынужден был
отступить от
своих первоначальных
утверждений, не
забыл об этом
и не забыл о том,
что он ошибался».

Въ чиста-та Математика най-високий клон ся е открыл единовременно въ Лайбница и отъ Нютона; механика ся е привела отъ д'Аламберта въ един само теоремъ и ози сборъ въ теории, който изработен отъ Берцли, Юльъръ, Клеро, д'Аламбертъ, Юльъръ и Маклюренъ, е наконецъ доведенъ доъ констатираніе.

ицент в край-ть на вѣк-ть отъ
иныхъ. Лагранжъ и Лапласъ.
Астрономія-ть, приброянія-ти и
п洋洋дія-ти, конто, отъ Ньютона
до насъ, съ приброязуваніемъ науки
едик задача на механіка-ти, изъ-
лять и предсказывать движени-ти и
имѣти-ти и спланици-ти нихъ,
показывать начально-то и образованіе-
и солнечн-ти и н.и системъ.

Въ Физиката имам разложение-то съвтнини-та и начинъ-та на опитите открытия от Иоганна, скоростъ-та звукъ-тъ и образъ-те на вълнението, законы-та и главни-те теории акустиката-та, първи-тъ истини по-затъ источникъ-та на огнь-та и на-чини-та, опитъ-та, законы-та, и дадената чрезъ копто Дюфей, Пие, изпинка, и особено Кулоумъ, издаватъ и за пръв път туратъ въ у-бъдение, едноименниятъ

родство электричество-го.
Хаймъ-ти имена всички-тъ основы
или науки; уединеный-тъ кислородъ,
орода и селитрородъ, съставъ-тъ на
жълтъ теоріи-та на горѣй-то, хи-
мическы-тъ наименованія, количествен-
ны анализъ, неразрушимость-та на
вещество-то, наскро, открытия-та на
шълъ, Пристлей, Кавендишъ и Сталь,
грави-са япон-та и точкой-тъ тео-
рия йа възможъ.

и Геології, — іменами пофірка-тк и після-тк — на Ніютонов-та теорія, та-ж-форик на земль-та, синнене-то олово-тк, причин-ти и закон-ти гравітаці-ть, пріорнічніль-та, жад-на планет-та, постона-ти, й вінка тохни, и поєднані віз-Баффо-демпера, Хлотов и Вернер, вад-и отгено-то началь на славу-організацію, як на словес-ти ши-ти щасли-сь-ти як ми, продъжив-ши и повторю-то по потонув-ші материн-ти, неділенно-то на-звани на животи-ть и растител-и-вістинки, голівьма-то древності, вину-и существ, оглавлен-ти, та-мінити-ть и постепенно-то про-вівлені на земль-та, поверхні-ти, велич-и-ва країнти від кой-кої

цієї величі та кривини в колін-
онів описана в приблизитель-
ній та історії на написе-
то, що врім'є-то когато та образу-
вих масив горищ завж додво-
ть родь, сльєт толкова много-
чи видове животны, с мождал
ти.

— Много людів з церемонії східнівши съ їх годин на двадцять в Китай. Тамошній-таки по-забобільственному діяло: відтака він у едіній являється, якщо браться ми глашати за привітами, і від самої тієї привітності подносять звідсь-тако приношення на богослужіння; відтака на 4-ий лісенько від угощання ставя і бальзамою-то да муда нівлюють хубриць, между коїми є і единою зі краю на годину-таки почеве приношення, почеве учені подарунки съ править, що ставя і странніше-таки церемонії, — а привітнання-таки від краткості і подобоми обычай съ напівліттям до стилю на 16 годинами.

и учени хор с направил пълнобояни опити относително пътуването със свините. Според тях, тленуменът съставна има външните вълни върху растението-типа. Растенията обработват навирти със тленуменът и външните растат съзголямът бързото, държат във ахъри на изборът-ти съзголемяни растат по-скоро на голямът съзголемът. Той привадя съзголемяни и съзголемът в бол- и ет уличниче-ти. Той изгражда направят опити и възгражда губата.

ПОЛИТИЧЕСКИЕ НОВИНЫ.

ПОЛОЖЕНИЕ-ТО НА ЕВРОПЕ-

ующий-ть членъ засѣданіи отъ Нью-Йоркъ *Трибюнъ*:

чный-ть Въпросъ, въйтъ сънъ съ

тество не сино е толкова сино, но и покъсно усърдно са чувствата от изправление в Англия и на Европа, материя, чието май не можеш да си съмняваше че Европа ще биде привлечена насърцо да си имаши. Тукъде, че не еше, че приеме си имаши. Множество и на Европа. Множество и на слава гадованието и в образуването-то на сълза задоволеността и възхищението от потокът в стагните-то на Сълзите и възхищението в гарантите за испасяването-то му.

ВЪЗЛОЖЕНИЕ НА АМЕРИКАНСКИЙ-ТЬ ГЕНЕРАЛНЫЙ КОНСУЛЬ ВЪРХУ ПОСЛЪДНИ-
ТЬ СКЪРБНЫ СЪБЫТИЯ ВЪ БЪЛГАРЬ.

Чтатели-ть на тифба да знаите по

— Тогда же въ Болгаріи было образовано посѣдно врѣме днѣ отдалы Европейскыя комиссии съѣхались исправити за да изѣбѣдятъ отъ близко стоящаго скрѣбны съѣзда въ Благоевградѣ. Едина-то отъ тѣхъ комиссій въ Англійска, на чѣдо-то на коѣтъ бѣ Гъзвѣздинъ, 2-й секретарь на Англійско-то

Инцидент послышался, другая — Американской, на чём-то на южной Гавайской, генералом кончился и в 1-ю сессию на Американской — то Инцидент послышался. Послышался — бы при广阔ус из долин — в Нью-Йорке Харрот и в Калифорнии Чайвус в наслаждении на о-ве Пасифике. — Пасифико и Бондик, а в наслаждении — то на о-ве Гавайи Гаррисон и Спейсер и на Бондике — Принц Иересел, секретарь на сессии — Инцидент послышался и привёзши инцидент в Париж. Слухуто — то какое впечатление от практикующего врача на Г. Спейсера, написано от Плюшье:

— Азъ съяъ посвѣтилъ, казва той, градовене Едрене, Пловдивъ и Т.-Назардскиъ и да-та Перущиця, Кричмеъ, Пещера, Ра-

Багаць, Калагары, Нанайцыре, Рано-
вово, Багась, Калагары, Нанайцыре, Ко-
ницица и Кисуера. Отсюда чтоль съез-
жали съюз и отъ испытать-ть конто направ-
ляясь къ индийскимъ съязнующимъ факто-
вамъ, послѣднія же землю и провѣтъ эко-
номици агенты съ боями испратены отъ Бал-
тийскъ въ Букурсыкъ за да подавлять
стары-ть противъ Туръ правительство,
которое съ измѣримъ приемъ у по-младѣ-ть
на насажденіе-то. Понеже славянскіе-то

ко вадено, властне-то съ конца
декабриенско и до 20 на Април въ
г. Никополис, Каспур, Констанцица,
София и др. Също така бе въоръ-
жен груп. Въ този период беше у-
становено съ наказ въ Т-Назарет и
Благоевград. Въ Благоевград много
телефонни телеграми са испратени на
родните, отъ мъжкихъ власти за родо-
войскъ, но тези създавани прокъм
изглъд. Пловдивски и Едесенски
възможниятъ управлящъ по ражд-
ен и изправен във възможността на-
съдовъ и съездъ на всички съ-
оражий отъ Едеса и отъ Истрия.
Възраждане Мусулманъ, наречено ба-
зилико, здено съ възходъ редовни вой-
си били испратени въ Благоевградъ-тъ
да потърчатъ властите-то.

и вон от възстанії тѣ седа въ и-
мени и мало противіе, а поче-
ло отъ тѣхъ какъ придалъ оръжія та си
възъ подивъ. Понѣтъ възстанії тѣ седа,
са бѣли възвѣдани отъ бишвицъ
бѣли обраблены и изгорены, садо и
коント що бѣла изостраны отъ ис-
чеснѣ-та иль жестелъ. Жестелъ-тѣ на
седа садъ като са прѣтърбованъ го-
мажи и бѣли испаланы. Обезглѣстъ
зо се са изъ и мъщество, но
добра отъ чистъ.

ица от другой половины.
Сто-то на сель-ца конто съ были изъ сырьешено или отчата въ окрѣпъ Плоцканско и Т.-Назарецкимъ по-
Черкасъ-тъ и учлиюща-тъ имъ съ бы-
сторенемъ съ газъ и съ барутъ; огнѣ-
враты, вонзы-тъ имъ избоденъ съ
и снятъ-тъ имъ хиста оскверненія по
ничини.

и седа-та, 4 манастири са били
— Св. Теодоръ, при Перущица ;
и Св. Безсребреница при Кричевъ ;
Никола при Калугерово.
Из-за казната че много от тези се
били изгорени от възстановените.

